

אל תתחתן

מבלי להקליט את הטקס על סרט או תקליט —

- הקלטות של טקסי בר-מצוה, הופעות וכו'
- הכפלות סרטים והעברה לתקליטים
- התקנות מיקרופונים
- מכשיר לתשובה אוטומטית בטלפון

רדיו דוקטור — ת"א, שלום עליכם 18, טלפון 244118

הדגמים שונים האיכות אחת

**באיכות, בשרות,
בקליטה ובקול
טלוויזית**

מעל הכל !!!

להשיג בכל חנויות השק"ם
במחירים ותנאים נוחים

היבואן והסוכן:
"רלפו" (ישראל) בע"מ

את לא נורמלית ?

רק אלפיים איש בכל הארץ
טרם קנו SWIPE (סווייפ) —

ואת ביניהם ?

את באמת מוכנה לוותר על מוצרי-הפלא המהפכני SWIPE (סווייפ)
המנקה הכל: בדים, בגדים, טפטוס, ריפוד, רצפות, קירות, כיורים,
כיורים, כתמי שומן, זיעה וסתם ליכלוך, ואפילו את מנוע המכונית (!) ?

★ ★ ★

אם עדיין אינך רוצה SWIPE (סווייפ) — התקשרי לטלפון 624983,
או כתבי ל: ת.ד. 29232, תל-אביב — ונדא לך לטיפול פסיכיאטרי. אך אם
החלטת בכל זאת להכניס את האושר לביתך — SWIPE (סווייפ) —
תמורת 10 ל"י בסך-הכל, במיכל שיספיק לחצי
שנה לפחות — כתבי או טלפני לפי האמור לעיל, והסוכן ידהר לביתך,
במהירות העולה על המותר על-פי החוק.

אינם מתמצאים בכללי היסוד המבדילים הצ' גת תיאטרון ממסכת תעמולתית בתנועת- נוער. פיטפוטפאטוס לא חסר בערב זה, ב' כמיות. אילולא כך, היה אפשר ליהנות מ' מספר שירים, במיוחד בזכות **ליאור ייני**, הנחלץ בקושי ממלחמת ערב פוחלצי זה. **★ ★ לא ביום ולא בלילה** (בצוותא) **מרים ברנשטיין-כהן** מגלמת בתמימות שופעת ובהזדהות סוחפת דמות של מורה ותיקה, מן הדור הקודם, המוכנה להאמין כמעט עד הסוף, כי החייל המאושף אף הוא במחלקת-עניים בבית-חולים, הינו אהב נעוריה. החייל (בביצועו החברמני של **אלי כהן**), מחליט לנקום בחברה הסובבת אותו באמצעות תעוועיו בוקנה. כל זאת במחזה

קרליבך, "המרקד" וזהקתו

מגייסים את כשרונם ונסיונם הבימתיים כדי לחפות על גילם הצעיר ועל המיגבלות שהרצבו בפניהם בשל מיסדת-הסדום הבימוית.

בידור

★ **פיטפוטטי לייצים** (בהפקת א. רוזנ' (טל) במשך ערב שלם יושבים ליד שולחן המוצב על הבמה שני שחקנים, **אברהם רונאי** ו**חיים בנאי** ויורים זה אל זה הלצות תפלות, ללא כל קשר האחת אל השנייה, שלא לדבר כבר על התפתחות והשתלשלות עניינים. כמובן שבמהלך ההפגזה הבלתי-פוסקת, מצליחים רסיסים לפגוע בחלק מן הקהל, המעיד על כך בחיובים וביצחוקים. הרעיון השאול מקברט ספרותי הונגרי, טוב. חבל רק שהחומר כה דליל ואינו מצליח (אלא ממש על קצה המזלג) להצליח בבעיות ובענייני דיומא. רונאי ובנאי מתגלים כמספרי בדיחות לא רעים, שהיו מצליחים לא פחות לוא עשו זאת ליד שולחן בבית-קפה אמיתי. על בימת התיאטרון, אין הם מחדשים דבר, מלבד הזכרת העובדה המעציבה כי המצב בשטח ההומור הבימתית בארץ מעצב מאוד. הפיומנים שהם מנסים לשיר, ו**מילכ נריבי** המופיעה לצידם, אינם מצליחים להעניק למופע כל מיקצועיות.

★ **שלמה קרליבך**. הוא שוב כאן, הרבי המרקד והגיטארה שלו, אלא שהפעם הגיע עם להקה, מאסן פראנציסקו. שלושה גברים ושתי נשים. לכל אחד מהגברים ישנן פיאנות כמובן, ארוכות ומתמשכות, על הראש כיפה די משעשעת, בעלת חוד, המזכירה כובע של ליצן פורים, ומעל למכנסים, בולטות בהפגנה ציציות. לולא היינו בקיאים בעניין, אפשר היה לחשוב בשקט שלפנינו איוו להקת היפיס תימהר-נית. קרליבך עושה על הבמה כבשלו. הוא קופץ ומרקד, שר ומשתולל, נח ומספר סיפור חסידי, והוא יודע איך לעשות זאת, בצורה משעשעת ומרתקת, כנה ובלתי מזוייפת. כשהוא שר על אברמליה מלמד, נזכרים הכל כי אברמליה איננו עוד — נט' בח עליידי הקלגסים הנאציים. שקט מושלך באולם, קרליבך כאילו מתפלל. בהפסקה הוא יורד לאולם ולוחץ לכל אחד יד, אפילו ממלמל ברכה, ומחלק כרטיסי ביקור, בקי צור, עורך הצגה לא רעה של יחסי-ציבור לו ולאזהרה. הוא שוב על הבמה, ושוב בקול חזק ובלתי מתעייף, שר ניגונים חסידיים ותנ"כיים, שלרובם הלחין מוסיקה ב' עצמו. אם מישוהו מתלהב ועולה על הבמה לרקוד יחד עם הרבי, הרי זה משובה, הרבי מעריך זאת, ומתחיל לקפץ כתיש מב' לי להפסיק לפרוט על הגיטארה שלו.

מקורי קטן של **אברהם רז**, אשר על-מנת להדגיש את רגועו הכמורפוטטיים, נזקק מ' מבימו, **ארנון אמיר**, להאיר את התפאורה באור אחורי, על-חשבון התאורה הקדמית.

★ **גבורתי הנאוזה** (תיאטרון גר' **דיק קרנר** היל, שהכין בארץ את ה' מחומר על-פי פיגמליון של **ברנרד שאו**,

של טקס וצרפתיות, הנחוצים לתפקיד זה של רודפת-מזנים, המוכנה להשיג את מא' זויה באמצעות המיטה וההמתה.

שמענו על נסיכים אידיוטים, אך ספק אם גיוהן כזה, המגולם על-ידי **שלמה יוי שינמקי**, היה קיים אי-פעם במציאות. וישינסקי הוא קומיקאי חביב, אך איש לא יאמין כי הנרי השני היה בוחר בטיפוס כזה כיוורשו.

גדעון שמר לא מצליח לשכנע כרבי צ'ארד לביהארי, שנה שהוא חובט על חזהו, הוא מזכיר מתפלל ביום כיפור המכה על עוונותיו.

ליצחק חזקיה כגיפרי הבוגד רגעי מישחק משכנעים, אך על-אף הבגד השחור שהוא לובש אינו מצליח ליצור דמות של-מה של מועמד שאפתן למלכות אנגליה. **ליוסף ירון** הופעה יקול מרשימים, אבל נהמתו ומישחקו המתפרץ חייבים במידה של ריסון והתאפקות מלכותית יותר.

ערנה פירדל הינה היחידה המצליחה ליצור כימעט זמות שלימה של אטימלכה, המנסה לדאוג לפי דרכה, כי בנה האהוד יזכה בכס המלכות. צר לצניין כי בימיו של **ז'יי קילום** לא הצליח להפוך את התמורנות של המחבר להצגה שוטפת. בעניין זה לא עזרה לו במיוחד תפאורתו של **אריתור גולדרייך**. טגירת המסך לאחר כל תמונה ותמונה, תוך כדי השמעת מוסיקה "מלכו-תית", רק חדגשה את חולשתו של המחזה. נראה כי קילום, על-אף מיקצועיותו, לא הצליח להפוך את שחקני הקאמרי, ובמיוחד את חמשת הצעירים, לבני משפחה מלכו-תית. האנכרוניזמים הכתובים במחזה, וה' תרגום המשעמם של **אורי מנחם**, לא היו אף הם לעזר.

חבל שלרשות הבמאי לא הועמדו מיספר שחקנים צעירים משופשפים ומתוקצעים יור-תר (כאלה מצויים בבית השחקנים של הקאמרי), שהיו עוזרים לו לגבש הצגה הרבה יותר ברורה ומתוקצעת מן המחזה הבלתי מנובש, והמאוד מאוד אמריקאי של **גיימס גולדמן**.